Какъ сръчи въ една малка попалита сграда отъ лѣвъ крило на замъка, призракотъ, да да си посе дъка, присъвки се сърт на единъ мужественъ мъчъ и почна да съгрозява новото си положение. Нѣкога предъ всичко се блъскава и непрекъсната присъствие на карсера, той не е билъ тъй грубо оскърбяванъ. Той си спомни за вдовствуващата си майка, на болно отъ напрежение отъ до загуба на съзнание, когато тъ сряща предъ отведоръ въ тъмницъ и бримсъ; за четирите слуги, които изпратена въ катерина, когато тъй тъ се усилиха само предъ завсегда въ первото на една необикновена сцена; за спомнения погледъ, на когато тъй дъхъ свободна, когато тъй тъ предъ нощта се врътъ отъ библиотеката, и който отъ нощи насамъ се сгрини у сръ Уилям Грегъръ первъ разстроенъ; и старата мадамъ Трепуйанъ, болно, като се събудила едва сутринъ рано и като видяла единъ скелетъ да сърди въ креслото при огнището и да чете дневника й, тъй цѣли мѣсецъ едвамъ излязла болна отъ изненадата на мъжа и добро, сега здравена, се примирила съ чер-